

Acció Catalana

setmanari nacionalista

d'esquerra

EDITORIAL

Barroerisme i anti-democràcia

No fa pas gaires dies, Gil Robles, el divertit ninot protagonista del teatre titellaire plutocràta-jesuitic, en unes declaracions que feu a la premsa (igual com fan els personatges de debó) manifestava la seva seguretat i decisió de governar sigui com sigui i am qui sigui. Està clar que aquest *sigui qui sigui* compraria solament les diverses branques del cavernisme hispànic, perquè Gil Robles, d'acord amb la seva mentalitat troglodítica, dona només beligerància a tot el que fa tuf de reaccionari i inquisidor.

Solament un accentuat barroerisme i el sentit anti-democràtic que del governament del poble té aquest vanitós que com el *Chantecler* famós del poeta Rostand, s'estarrufa la cua i branda la cresta majestuosa, creient-se l'amo del galliner polític espanyol, podien fer que de la seva boca en sortissin aquestes paraules, palesadores de la buidor ideològica del seu cervell estantís. Perquè, per a governar una nació, es necessita en el segle en que vivim, comptar abans que tot, amb la voluntat sobirana del poble, major d'edat i per a governar sense aquesta voluntat, calen un talent, una audàcia i una valentia que no te, ni ha tingut mai, el gran titella jesuític que és Gil Robles.

Perquè quan els capdavanters d'un moviment són homes de debó i saben que al seu darrera tenen una formidable massa d'opinió com pregonen que tenen les dretes espanyoles, no malgasten els seus esforços en parlaria fulera, ni s'amaguen darrera l'espantall d'un revolucionari penedit que aspira a ésser canonitzat, ni fan ridícoles concentracions de quatre gats i alguns bens, ni s'exclamen de que Déu no col·labori amb ells; sinó que tiren endavant i donen la cara, acceptant totes les conseqüències desagradables de la seva gesta.

El dia que Gil Robles, deixi la xerrameca i sortint d'entre bastidors es presenti en escena a representar el paper que, segons ell, li pertoca, creurem en la veritat de les seves paraules d'ara. Però aquell dia també el pontífex cavernari i demés lacais de la cleda jesuítica, podran valorar, amb tota exactitud, el que és i el que val un poble quan és prou gran i té un concepte elevadíssim de la seva personalitat i de llur dignitat.

Obra republicana sòlida

Dintre aquest mes d'abril s'han celebrat en les comarques gironines dues inaugurals d'escoles públiques, una a Pontós, i l'altra a Sant Jordi Desvalls.

Els dos locals reuneixen condicions esplèndides, situats a quatre vents, en paratges asolellats i preminents, i, en proporció a la densitat de població dels pobles respectius, d'una grandiositat solemne i sumptuosa.

Aquesta obra cultural de la República, secundada pels seus respectius municipis, parla eloqüentment al sentit del poble que veu en una plasmació material un afany realitzat, i un ideal en vies de progressió.

Naturalment que la construcció de locals escolars no ressol el problema de l'ensenyament en el seu sentit integral; tant com indispensable és el local on l'infantesa hi trovi tot el confort necessari a la seva permanència per tal que li faci agradable la seva estada i l'enyori inclús en les temporades de vacances, ho és més que dintre l'escola hi bategui i li prosperi el von impuls cultural i humà de la República. Si malgrat un magnífic local en l'escola d'avui hi persistís l'obra anti-pedagògica i anoneadora de la vitalitat instructiva i educativa dels infants que era la característica de la monarquia, l'obra escolar seria eixorca i contraproductent.

La responsabilitat de sincronitzar l'escola i el seu esperit—l'esperit d'avui, republicà i demòcrata,—correspon essencialment al magisteri.

Si els que tenen la missió sagrada d'inculcar un nou caire espiritual a les noves generacions no estan posseïts d'aquest esperit que ha nascut amb la República, tots els esforços materials per tal de donar una màxima eficàcia a la cultura serien completament inactants.

Però, a casa nostra, no és encara suficient aquesta disposició del magisteri, si li manqués un altre factor indispensable, característic de la nostra diferenciació: la catalanitat. No hi ha cap dubte que s'ha millorat considerablement en aquest sentit dençà de la monarquia; amb la llei del bilingüisme, va començar una nova etapa per la pedagogia catalana bassant-la en un sentit lògic, humà educatiu i eficaç, en obligar-la a utilitzar la llengua maternal per a l'ensenyament. Però no és prou encare: les llengües són mitjans d'expressió, vehicles d'afectes, d'intel·ligència i d'ideals; si aquests ideals no són sentits, la llengua més perfeccionada en el sentit expressiu, resultaria morta. Aquest sentiment de catalanitat, deu doncs a Catalunya, influenciar fortament l'escola: solament així, agregant a la profunda actuació pedagògica un contingut potent de liberalisme, de republicanisme i de catalanitat, l'escola catalana complirà la seva missió, fent noves generacions d'una àmplia cultura humana, única font de prosperitat material i moral dels pobles.

L'obra de cultura, a Catalunya necessita doncs les dues actuacions complementàries: edificació d'escoles amb el màxim d'esplendor, fent-ne el casal de cada població, veritable palau de la infantesa i estoig adequat a la joia humana que és aquesta carn rosada i tendra dels infants, amb la formació o consolidació d'un magisteri propi, que senti intensament la seva responsabilitat, però més encara la fortitut dels ideals que deu marcar en les ànimes verges que constituïran el poble de Catalunya de demà.

COMPANY...! A MIC...!
Ja ets soci de la Joventut d'Esquerra Republicana de Girona?
QUÈ ESPERES?...

Partit Republicà Federal Nacionalista de les Comarques Gironines - - - Comitè Local

Ajornada la darrera Assemblea del Partit la elecció de Comitè per haver-se presentat unes propostes de modificació de Reglament que afecten principalment la Constitució i funcionament del comitè. ens plau convocar als socis del C. d'U. R., de Joventut Republicana i els inscrits al cens del partit a l'Assemblea Extraordinària que tindrà lloc el proper dissabte dia 28 a les 10 de la nit en el Centre d'Unió Republicana per a tractar el següent ordre del dia:

Proposta de reforma de Reglament ● Elecció definitiva del Comitè ● Precs i preguntes

El Secretari: J. MISVACAS

El President Accidental: M. PLANAS

INSTANTANIES

de l'acte celebrat al Teatre Municipal per Lliga Catalana, el dia de St. Jordi

Una bandera republicana a la taula Presidencial. Quin contrast feia de veure-la rodejada d'elements del Partit que fou el darrer puntal de la Monarquia!!!

Una altra bandera, o millor dit, un banderí de les quatre barres, on hi figura una gran creu vermella, de St. Jordi, sobre un fons blanc, que ha despertat molt vius comentaris en l'opinió gironina, tots ells coincidents però, en que representa el símbol del feix català.

Senyores i senyoretetes d'una lletjor esfereïdora, enjoiades fins a l'exageració, de superba mirada i immodesta petulància, s'exhibien per les llotges que els directius de Lliga Catalana les hi reservaren gentilmente (?).

Mascles encarcarats, senyors Esteves en la seva majoria, i uns poquíssims obrers d'aquells que el seu treball consisteix en practicar la política del raspall...

Minyons pedants, amb aspiracions de *senyorets* actuen de «claque» exactament que quan es representà l'estupidesa teatral de Josep M. Pem n «El Divino Impaciente».

Preguntem, en arribar, a un d'aquests minyons:

—Ple?
—Completament. Es un èxit, ens respon, cara-llarg.

Mirem, i efectivament, el local era buit gairabé en la seva totalitat, exceptuant-ne potser el pati i les llotges del primer pis...

Parla la presidenta de la secció Feminal de Lliga Catalana ofrenant l'ensenya a la Joventut amb paraules càlides i romàntiques, que dites amb l'estil canterellesc peculiar d'aquesta bona senyora, resulten unes ensoltes que havessin quedat més en consonància en l'acte de la consagració del nou prelat gironí, que explicà en el divertíssim i ramperià discurs amb

que ens defectà el Diputat que fou del Parlament Català Sr. Vallés i Pujals.

Que és això que veiem?... Es possible?... No... no pot ésser!!!... Mes... sí... sí!! és ell... Jack Bilbo... I a la taula presidencial!!!

Què hi fa el Secretari d'Al. Capone en mig de les personalitats polítiques de Lliga Catalana?...

El nostre astorament és enorme!! I fàcilment comprensible, no? (Se'ns acudeix pensar: *Ben mirat aquest individu està en el seu element...*)

Procurem dominar-nos i inquirim a un *senyor esteve* que tenim al costat, que ens faci la mercè de treure'ns de dubtes.

Amb una mirada despectiva, que interiorment traduïm per: *aquest senyor no coneixeu?*, ens contestà amb una profunda veu de xantre:

—Es el senyor Estelrich, Diputat de la Lliga, home...

Decepció interior... Nosaltres que ens pensàvem poder publicar un reportatge sensacional entreviant a Jack Bilbo i fent-li descapdellar els motius d'estar en franca camaraderia amb les personalitats il·lustres de Lliga Catalana!!!...

Un cop ja asserenats completament, no podem més que reconèixer la nostra lamentable equivocació que prové—no ho dubtessiu pas— d'una formidable semblança entre ells dos, i que precisament, ara, recordem que temps enrera un reportatge de «La Publicitat» ho remarcava.

(I més tard, pensem: *Solament els faltaria això als de la Lliga: Tractar amb gàngsters professionals...*)

El remerciament fet per boca del Sr. Bosch en nom de la Joventut lliguera, expressat amb les primeres paraules que li vingueren pel magí, es trocà en un jurament de fidelitat a la *bandera de la creu roja*, en dipositar el novici orador un bes damunt d'ella.

No trobeu que això ja comença a fer olor de moixiganga feixística?

El públic que *emplenava el Teatre* —segons el minyó que ens informà— començà a badallar i a aburrir-se.

Un home, que porta un pentinat tot estrany, mig calb, amb un xavo damunt el front, fa les delícies del públic amb la seva empalagosa *erudició*.

Es el famós parlamentari (?) Vallés i Pujals...

Un altre bon jan que té la paraula... Es un senyor amb pretensions d'elegant, que respon al nom de Badia Malagrida, i que dedica el seu discurs extensíssim a fer un auto-elogi de les seves intervencions parlamentàries i a parlar de política econòmica...

Que ho fa que tots els lliguers siquin tècnics en aquesta matèria?...

Noves badallades dels concurrents, alternades amb sospirs de cansament i converses en veu baixa.

Acaba el discurs el Sr. Badia. Al paradís un bon senyor, que la son l'ha vençut fa esforços sobrehumans per a no donar cops de cap... Al despertar-lo els aplaudiments prodigats a l'orador, pica de mans més sorollosament que cap altre.

Es un senyor calb, que té certa retirança amb Oliver Hardy.. que aquesta retirança la trobem en la seva cara que reflexa la mateixa còmica beneïtesa de l'estel cinematogràfic.

—Es un rellotger del Carrer Nou, ens xiuxiuegen a l'orella...

—Es un rellotger del Carrer Nou, corre de boca en boca dels espectadors.

I el pobre rellotger, en veure que tothom l'esguarda, prou d'una ingènua vergonya pròpia d'una fembra, dissimula.. dissimula..

Agafa l'alternativa el que nosaltres havíem confos amb Jack Bilbo.

Parla molt i no diu res. Es el seu lema.

Té la pretensió de parlar amb rudesia, del moment polític actual.

Declara que són reformistes de la Constitució—no faltava més—; dedica elegis al seu *partenaire* Sr. Badia; es permet aconsellar al Partit Socialista; examina a la seva manera la llei d'amnistia; censura al Govern Català per despit; i diu un sens fi de niciezes per l'estil.

Tot un programa!!!

I el Sr. Riera i Pau, del qual sabem coses particulars que el retraten molt millor que la frasse de *venerable patrici* amb que els seus satèl·lits gironins li adornen el nom, tanca l'acte amb uns mots que la neu caiguda sobre la carabassa de Gil Robles a El Escorial li devia encomanar la fredor.

GABÍ VENTAIOLS.

**DIMARTS VINENT...
FESTA DEL TREBALL...!
EXCURSIÓ A ROCACORBA...!
Adquiriu els tiquets a 2 pessetes**

CULTURA

Devem insistir constantment amb aquest tema inesgotable i ens cal no desapropiar els moments més adients perquè la nostra insistència no es faci pesada per aquells no gaire bragsats a les lluites de tota empresa, per fer sentir les ànsies de renovació al poble.

Catalunya deu el seu ressorgiment als homes de la passada centúria; un estol de joves romàntics, entre els quals uns poetes, artistes, escriptors, historiadors i algú negociant culte, que corrent muntanyes, investigant entre pergamins i mirant les deixes del passat es donaren compte de quelcom que els diferenciava de la raça dominadora, i no es pogueren desentendre's per fer conèixer al poble el perquè del seu jo adormit, i en mires al seu esdevinidor i reivindicar-se, li donaren a conèixer la seva història.

Aspirar doncs nosaltres a continuar aquesta tasca i fomentar-la, no és fer més que complir amb els deures més elementals de catalans, i si no per tradició o exemplaritat d'aquells, com a continuadors; hem d'encaminar la nostra tasca a fer que tots els pobles disposin de biblioteques públiques, i que les societats de totes menes, i segons les professions o activitats, les disposin segons les necessitats, això es, especialitzades segons les activitats a desenrotllar.

Sovint sentim dir que no es llegeix gaire; es evident, les lluites polítiques i desordenació nostre ens priven de disposar de temps, i la falta d'una organització que quedi de donar facilitats per l'adquisició és altre tant.

En contra podem dir, que les biblioteques Populars i de les caixes d'estalvi, són cada dia més concorregudes, i així mateix és notable la creixent organització de biblioteques a les societats, que és d'esperar que les joventuts aprofitaran per a donar un nou ressorgiment a Catalunya.

Els ateneus han mantingut durant la dictadura, l'esperit reivindicador, i amb aquesta mostra, ens cal de quedar i mirar amb interès aquesta floridada de biblioteques, si volem assegurar en l'esdevinidor de disposar de nostra llibertat.

Caixa d'Estalvis, Ajuntaments, Ateneus, Borsa del Llibre, Cambra del Llibre i Societats sindicals o gremis, si tots a la una fem que les actuals generacions puguin disposar d'aquesta valuosa arma, podrem donar per descartat de que una nova dictadura no serà possible, o almenys a Catalunya sabrem lliurar-nos del jou definitiu, per tot el qual hem de preparar-nos si ens en volem fer dignes.

JACOCA

Caldereria i Calafacció Central

Valentí Furtet

:-:- FUMISTERIA :-:-

Soldadura autògena

c/ CALDERERS, 13
GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals : TOTS ELLS D'ORIGEN
Únics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes : GIRONA : Telèf. 144

FARMACIA RIBAS

Calçats

MALARET

Vendes a l'engròs i detall

Rbla. LLIBERTAT, 5
GIRONA

Un republicà (?)

Durant molt de temps la Vila de Caldes havia un feude del caciquisme:

Els homes no eran pas considerats com éssers lliures sinó que els tenien com a serfs que feien el que dictava la voluntat de llur senyor.

L'idee republicana no havia pas arrelat dins l'ànima de la multitud, sols eran uns quants que amb ferma i decidida voluntat aixecaven la bandera del republicanisme i feien front a totes les amenaces dels cacics, eran homes convençuts del seu ideal i no es torçaven per res, seguint l'impuls de la seva idee i lluitant per a plasmar-la en fets concrets i poguer portar a la premsa dels demés l'esperit de República que sentien d'intre seu.

Avui, que sortosament el nostre poble ha donat proves de que la tasca d'aquells homes no va pas ésser nul·la, que s'ha demostrat que la lluita que sostingueren aquells homes que fidels al seu criteri hagueren de sofrir persecucions ha donat el seu resultat, avui, d'aquells homes en restan pocs, els uns, han desaparegut de la nostra vila buscant nous horitzons i els altres han deixat aquesta vida per sempre.

Dels que han quedat quasi tots han seguit fidels a les seves idees i han treballat amb la mateixa fè i entusiasme que abans quan tenien a tot-hom en contra, però hi ha qui fent traïció a les seves conviccions, no recordant-se de la seva tasca, oblidant les seves paraules i fent cas omís de llur història han ajudat precisament els homes que sempre havien combatut.

Un dels pocs republicans d'aquesta vila, o que almenys s'en titulava era En Ribas. Aquest durant un cert temps ha fet—per les seves conveniències—una tasca de vertader republicà, però avui, hens ha demostrat que totes les paraules, tots els actes, eran deguts al despit que sentia per no veure's honorat de la gent que tenia el comanement del poble.

Troba estrany En Ribas (Pebrot) que nosaltres l'ataquem, i preguntem nosaltres. ¿Perquè? No pot trobar que ens extrelimitem quan sap que sols la veritat estampem damunt les quartilles, perquè si ell hagués complert amb el que predicava, si hagués estat fidel a les seves conviccions, ningú no tindria res a dir, però a sigut al revés, A despit del seu republicanisme ha anat de bracet amb carlins i monàrquics. A despit de les seves promences ha faltat a la pa-

raula donada, quan ell prometé que en les eleccions de regidors el seu apoi seria pels homes més afins a les seves idealitats i en contrast, malgrat el seu radicalisme ha donat ajut a la part més reaccionària de la nostra vila. Ens lamentem d'aquesta deserció? Nol perquè així s'ha tret la careta i ha resultat ésser el que ens pensàvem.

Es creu ell que trobarà ajut en els homes que tenen majoria a l'ajuntament? De cap manera, perquè només hem de mirar els que aprofitant l'ocasió han fet la seva filiació al partit que pertany en Ribas (radical). Aquesta afiliació d'en Quintana ha estat feta sols per conveniència ja que abans de les eleccions es deia que pertanyia a un partit català: Acció Catalana, i avui per contrast s'afilia al partit radical, i ha d'entendre en Ribas que per qüestions de partit mai trobarà ajut amb aquell.

En Ribas (Pebrot) si sent dintre seu un xic d'amor propi o té encara alguna guspira d'aquell republicanisme que s'alabava, ha de trobar-se descentrat en mig d'aquesta gent de que ara es volta, però, allà ell, nosaltres seguirem el nostre camí a despit de les calúmnies i de totes les coaccions i s'ha de tenir present que el nostre esforç no serà en va, ha d'arribar un dia que la nostra fi republicana i el nostre honor a Catalunya triomfi en el poble, i per ara tenim la satisfacció de dir que les llibertats de Catalunya i l'esperit de la república estan encarnades en nosaltres i nosaltres som un reducte que costa molt de vencer i contra ells s'estrellaran totes les maniobres dels cacics de la nostra vila.

ROGELI D'AGRAMUNT
Caldes de Malavella abril de 1934

Aclarint conceptes

Després d'uns articles inserits en aquest mateix setmanari, sobre la reorganització del Sometent, han sorgit unes manifestacions grolleres i pocasoltes en un sector de la premsa local diguent i anunciant que el Sometent de Catalunya serà format pels escamots.

Escriuen aquesta paraula **escamot** amb una mena de repulsió que nosaltres no sabem si és, encara, que quan aquests senyors malparlen d'aquesta manera es recorden de que els militants dels veritables escamots formats en temps de la nefasta dictadura foren els que, amb tota valentia i desinterès, però amb tot l'amor a Catalunya i a l'ideal de llibertat i democràcia deslliurà a la nostra terra de les grapes dels senyors de Lliga

La República va entrant als pobles!!

Al prendre de nou la meva modesta ploma, recordo que amb data 5 de setembre de 1933 i per mitjà de les acollidores planes d'ACCIÓ CIUTADANA, impugnava perquè entrés dins aquesta xamosa vila hostaltriquenca, la República.

I per fi, als TRES ANYS de implantada arreu d'Espanya, i malgrat tots els fútils comentaris que pogueren fer les parts reaccionàries, clericalista i cacicalla barrejats, a Hostalric, també hi ha entrat: la República!

Alguns bons amics, llegidors i llegidores, preguntaran: com ha estat? Molt senzillament.

El dia 15 del corrent i a les 5 de la tarda, deixà d'existir la ciutadana Mercè Pou Sabater, de 39 anys, companya del nostre benivolgut amic Joan Castanyé. I per a donar fidel compliment a la última, suprema i lliure voluntat de la malarada Mercè, se li rendí el darrer tribut, acudint una gran multitud amb manifestació cívica i amb tot el respecte i atenció a l'acte del seu enterrament civil que tingué lloc l'endemà dia 16 del corrent.

Per ésser el primer acte d'enterrament civil en aquesta vila, havia despertat gran expectació, i no cal dir el relleu que tingué la celebració del mateix, ja que l'esmentada manifestació cívica, fou presenciada per la quasi totalitat del poble.

Catalana, principal suport del més corcat dels règims dictatorials.

Això és el que els molesta: que ara també aquells braus lluitadors puguin entrar a formar part d'una força que tenia el nom de neutral, però que solament servia per a defensar els interessos particulars d'un sector predominant en aquell temps de desigualtats i d'arbitrarietats socials.

El Sometent té d'ésser una força armada, neutral de partidismes, però sempre formada de gent decidida a defensar les llibertats conquerides per Catalunya, en un sentit d'ampli liberalisme i franca democràcia.

No s'espantin els senyors de Lliga Catalana, ni el flamant i nou traspassat redactor del *Diari de Girona* que els directius del Govern de la Generalitat de Catalunya, format per persones que senten la responsabilitat del moment, no deixaran envilir el cos armat que amb més noblesa, desinterès i bona fe, però amb tota energia, té d'actuar per la seguretat de l'ordre interior de la mai prou volguda Catalunya.

P. V. X.

En passar la fúnebre comitiva per la Plaça de Pi i Margall, (aquí vull subratllar, una profunda emoció que a tots corprengué) fou presenciada per el símbol del republicanisme hostaltriquenc, per l'avi Maties, un vellet de més de 80 anys, ferm i batallador abnegat de la República [del 73, el qual cobreix sa testa blanca i venerable, per la roja barretina. Pobre vellet!... L'avi d'Hostalric!... «L'Avi Macià» d'Hostalric, com li deia la mainada de les colònies escolars de Mataró, durant els estius. Salut oh Avi Maties, símbol vivent de l'«Avi Macià», reconqueridor de les llibertats democràtiques de Catalunya!!

En passar enfront d'Unió Republicana Federal hom veié com en aquesta entitat onejava a mig pal en senyal de dol la bandera tricolor, solidaritzant-se a la imponent manifestació.

Espectacle commovedor, el de les senzilles ofrenes! Tributs dipositats per totes les representacions, d'entre les quals remarquem una bonica corona de flors, feta per les amigues i companyes de la dissortada Mercè, amb cintes al·legòriques i amb la inscripció següent «A la nostra companya».

Ultra les esmentades ofrenes, tot-hom ciutadans i mainada, feren ofrena dels senzills ramells d'olivera i llorer, palesant tots el seu condol.

Capvespre..., el sol se'n va a la posta i el company Sau prengué la doiorosa missió de dirigir unes paraules en nom de la família i en representació política. Ho féu breument i amb la veu afeblida per l'emoció, enaltint la gran prova de civisme i ciutadania de què Hostalric i comarques donà prova; com així mateix enaltí a la que en vida volgué i fou una lliure i gran ciutadana, que res pogué tórçer la seva ferma convicció, rebutjant sempre tots els lligams i tractes de farsa i hipocresia, i que en premi a la seva lliure voluntat i en compliment de la seva última se li rendí el darrer homenatge, substituïnt la cera màlèfica pel ram d'olivera i llorer simbolitzant la Pau i la Llibertat. Demanà el company Sau fossin guardats uns moments de silenci, els quals foren interromputs per els plors de la gran majoria dels presents.

Descansi en pau la malaguanyada ciutadana en la seva fossa coberta de flors, llorer i olivera.

Permeteu-me un comentari, llegidors i llegidores d'ACCIÓ CIUTADANA: Si alguna volta senti a dir que Hostalric és catòlica, o millor dit reigiosa de fe, de convicció, diguen que no, ja que el més abundant és conveniència, farsa, hipocresia i mires materials. El que si és cert, és que Hostalric, no obstant ésser una vila que sempre estigué sotmesa al vergonyós jou de l'amo, del caciquisme, clericalisme, burgès, etc., hi resurt un gran estel d'esperit democràtic, d'esperit alliberador, de germanor; que anhelan un millor benestar per a tots, sí, per a tots repeteixo, aportant-hi tots llur esforç.

Pere BESOLÍ CAMA
Hostalric, 22 Abril 1934.

J. Balaguer i tort.
ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.
teléfon. núm. 153

GIRONA

ORTOPEDIA DR. ROCA

Irrigadors complets des de 2'50 pt.

Braguers - Perfumeria

PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS ES LA

Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Teléfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

DELEGACIONS COMARCALS:
Ripoll.—Trinitat, 6 - 2 on
Palamós.—
Figueres.—Cervantes, 5
Puigcerdà.— Centre República
Sta. Coloma.— Clavé 25.
Caldes Malavella. C. República

Jovenuts! Republicans!

Per Catalunya tots a respondre present i avant

Hem de recordar tots els homes liberals, demòcrates i republicans que diumenge prop-passat el troglodita Gil Robles volgué fer ostentament de les forces enjugué compta per poguer ostentar el Poder i fer sentir la seva repressió sobre tots els ciutadans que ni siguin i pensin com els de la seva casta. Són tan pocs però els de la seva casta que tot i les aventatges que donaven per poguer fer acte de presència a la cita donada pel seu cap, no pogueren reunir la milèsima part dels ciutadans espanyols.

CATALUNYA, la que aguanta el seu esperit revolucionari en sentit liberal i humà vol fer la demostració vertadera del seu sentit veritablement republicà. Sense cap avantatge de les que concedien en l'anada a l'Escorial i solsament comptant amb l'esperit sincer i honrat de la majoria dels catalans donarà la veritable demostració de que la majoria de ciutadans de la nostra terra vol ésser lliure i governats per gent honrada i essencialment democràtica.

Jovenuts! Republicans tots! Per Catalunya i per la República no podeu mancar el diumenge proper a la manifestació que s'organitza a Barcelona amb demostració del nostre sentit anti-feixista.

Recordem els nostres companys que han caigut defensant les nostres llibertats i en memòria d'ells tothom a respondre el seu present i avant per Catalunya i per la República Esquerrana.

X. V.

Catalunya agràida

Un d'aquests dies ha arribat a Barcelona un emissari el que li ha estat confiada una missió altament honorable. Les mares de Galan i Garcia Hernandez i la vídua d'aquest li han fet l'encàrrec de portar al President de la Generalitat de Catalunya tres rams de flors perquè els depositi damunt la tomba de Francesc Macià.

Aquesta gesta emocionant és corresponent a la iniciativa fonament republicana de l'Honorable President de la Generalitat en trametre dos ramells de flors de la tomba de Francesc Macià als màrtirs de Jaca.

A més a més dels ramells, l'emissari és portador d'unes lletres que expressen l'agraïment i l'emoció d'aquelles dames per la gesta del senyor Companys i per l'amor i respecte que Catalunya republicana sent per aquells herois de la República que donaren la vida per l'ideal.

Es així com els homes d'esquerra Republicana de Catalunya titllats de separatistes per personatges de més enllà de l'Ebre són dels únics que glorifiquen la memòria dels que no reparen en sacrificar llurs vides per assegurar les llibertats dels seus semblants, encara que les seves característiques no fossin precisament les de purament Catalanisme sinó uns sentiments netament i innegablement patriòtics però també netament humans.

Remitit

La Federació de Sindicats Obrers de Girona posa en coneixement de l'opinió pública el que segueix. Que el dia 1er. del mes d'abril tingué lloc una novellada pomposament titulada a benefici dels parats. Que malgrat els dies transcorreguts els obrers parats no han percebut cap donatiu; el Comité de la Federació ha procurat indagar prop de la comissió organitzadora sense que pogués treure'n res en clar. Sols ha pogut sapiguer que l'alcalde de Sta. Eugènia té 222 ptes. destinades als parats, i que entregará a qui tingui prou solvència per rebre-les.

Aquesta aclaració la fa la Federació de Sindicats per tal de salvar la seva responsabilitat en el sentit que no ha rebut cap quantitat.

Al mateix temps manifesta la Federació que l'atur forçós és quelcom tràgic perquè pugui servir de motiu per fer divertir a ningú.

El Comité Central

N. de R.— Al rebre aquest comunicat de la Federació de Sindicats Obrers no ens ha extranyat gens ni mica aquest resultat doncs ja han estat moltes les curses de braus benèfiques fetes ací a Girona i solsament el nom dels beneficiats ha servit per avenç de l'acte, una vegada realitzat aquest hi haver obtingut el fi esperat, ja ni tan sols s'ha recordat.

Esports

Diumenge degué suspendre's el partit que s'havia de celebrar entre l'onze local i el «C. D. Español», degut a la forta pluja que caigué a l'hora de començar l'encontre.

Aquest partit tingué lloc el jilluns, diada de Sant Jordi, malgrat la inseguritat del temps, i el mal estat del terreny.

Sortí vencedor «l'Espanol» per un gol a cap, aconseguit pel davanter centre, Bernades, en rematar un centre de l'extrem esquerra, a poc de començar el partit. Després d'aquest gol, la iniciativa del joc correspongué sempre al «Girona», principalment la segona part, arribant a moltes ocasions fins a l'embotellament, cosa que el perjudicà ja que el privà de rematar jugades excel·lents, per excés de jugadors dins l'àrea de gol. Tot i sortir vencedor «l'Espanol» no es mereixé de cap manera la victòria, pel major domini i millor joc emprat pel «Girona».

De «l'Espanol» sobressortiren, en primer lloc, Florença, que efectuà parades magnífiques, si bé algunes vegades acompanyat per la sort. Després d'ell, la defensa Arater-Oro, i els mitjos Franco i Edelmiro II. De la davantera, l'únic fou Domènec.

Del «Girona» Madern, el millor, seguint-lo en mèrits els seus companys de ratlla, Prieto i Tries. Bussot a la defensa i els demés discrets.

*

Per iniciativa de l'entrenador del «Girona F. C.», Sr. Zabala, s'han organitzat uns campionats infantils a l'objecte de poguer escollir dos equips d'entre els jugadors que sobressurtin.

Aquesta iniciativa a estat molt ben escol·lida entre l'element esportiu de la ciutat, per quant és entre l'element jove que han de sortir els jugadors de demà.

ESMOLAMENT DE NAVALLES A LA PERFECCIÓ

Vendes de tota classe d'articles propis per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran assortit en Perfumeria.

Josep Serra

ARGENTERIA, 10
GIRONA

EXPRES - BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Telèf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonons econòmics

OBERT NIT I DIA
Del 1er d'Octubre al 30 d'Abril,
temporada de marisc

Ostres - Percebes - Almejes - ambes
— rebudes diàriament a les 5 de la tarda —

Pianos Manubri

DE LLOGUER

ANTONI MAS

Caldes de Malavella

QUEVIURES PESCA SALADA

B. OLIVERES

Conserves de tota mena

ABEURADORS, 7. GIRONA

CAFES
CORNELLA
SUCRES
EMPAQUETATS
TELEFON. 321
GIRONA

ORQUESTRINA
NW-JAZZ-BALLET
PRIMERA CATEGORIA
ORIGINAL I MODERN
REPERTORI - BALLABLES
NACIONALS I
ESTRANGERS
Per a Contractes. CELS FERRER
C. St. Feliu, 19
GIRONA